

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Τίτλος μαθήματος	Αφήγηση και θεατρικές τεχνικές		
Κωδικός:	ECDRA400-1		
Κατηγορία:	Επιλεγόμενο μάθημα Επιστημών Αγωγής		
Επίπεδο:	Πτυχίο Προδημοτικής Εκπαίδευσης		
Έτος σπουδών:	4ο		
Εξάμηνο:	Χειμερινό ή εαρινό		
ECTS:	6		
Όνομα διδάσκοντα(ουσας):	Άντρη Χ. Κωνσταντίνου		
Επιδιωκόμενα μαθησιακά αποτελέσματα:	<p>Με τη συμπλήρωση της διδασκαλίας του μαθήματος οι φοιτητές/ήτριες θα να είναι σε θέση:</p> <ol style="list-style-type: none">1. να ανακαλούν στη μνήμη και να διακρίνουν τις έννοιες: παραδοσιακό και σύγχρονο παραμύθι, την ανάγνωση και την αφήγηση, τη δραματοποίηση, το θέατρο στην εκπαίδευση και τη θεατρική παράσταση2. να δίνουν πληροφορίες για τους παραδοσιακούς παραμυθάδες και τους σύγχρονους (έντεχνους) αφηγητές και τα γνωρίσματά τους3. να επισημαίνουν τη σημασία και τα οφέλη του παιδιού από την αφήγηση παραμυθιού4. να διακρίνουν και να περιγράφουν τα είδη της παράστασης αφήγησης και δραματοποιημένης αφήγησης.5. να επιλέγουν το κατάλληλο παραμύθι, σε σχέση με την ομάδα και τους στόχους της αφήγησης6. να εφαρμόζουν τεχνικές δημιουργίας παραμυθιού7. να αναπτύξουν πρόσθετες δεξιότητες στη χρήση της φωνής και να εμπλουτίσουν τα εκφραστικά τους μέσα8. να εφαρμόζουν τεχνικές ελκυστικής και επικοινωνιακής αφήγησης9. να εφαρμόζουν βασικές αρχές της δραματοποίησης10. να επιλέγουν, να διαμορφώνουν και να χρησιμοποιούν σκηνικά αντικείμενα και να επινοούν πρακτικές λύσεις όπου χρειάζεται11. να αξιοποιούν δημιουργικά τη μουσική, τον ρυθμό και τους ήχους ώστε να εμπλουτίζουν την αφήγηση12. να συνθέτουν τα πιο πάνω ώστε να αφηγηθούν ένα παραμύθι/ ιστορία13. να συνεργάζονται σε ομάδες για τη δημιουργία και παρουσίαση δραματοποιημένης αφήγησης.		
Μέθοδοι Διδασκαλίας:	Διά ζώσης.		
Προ-απαιτούμενα:	Κανένα	Συν-απαιτούμενα:	Κανένα

<p>Περιεχόμενο μαθήματος:</p>	<p>Οι εκδοχές της αφήγησης</p> <ol style="list-style-type: none">1. Αποσαφήνιση εννοιών σχετικά με το παραμύθι, την αφήγηση στην καθημερινή ζωή, τους αφηγητές, το θέατρο.2. Η αφήγηση ως πολιτισμική λειτουργία και ως μορφή επικοινωνίας και ψυχαγωγίας σε παραδοσιακές κοινωνίες, οι φορείς της (παραμυθάδες), οι ακροατές της.3. Η αφήγηση στη σύγχρονη ζωή και η χρήση της στην επικοινωνία. Τάσεις και χαρακτηριστικά γνωρίσματα των σύγχρονων, έντεχνων αφηγητών και ενδεικτική αναφορά σε εκπροσώπους (Α. Στρουμπούλη, Στ. Πελασγός, Σ. Βούλγαρη).4. Η αφήγηση στο Νηπιαγωγείο, στο Δημοτικό Σχολείο, σε ομάδες ενηλίκων.5. Τα γνωρίσματα του αποτελεσματικού εκπαιδευτικού-αφηγητή, το περιβάλλον, τα μέσα, οι μορφές αφήγησης, το υλικό.6. Το παιδί ως ακροατής-δέκτης και η σημασία της συγκέντρωσης της προσοχής.7. Το παιδί ως αφηγητής-πομπός.8. Δραστηριότητες και θεατρικές τεχνικές: δραματοποίηση, διαδραστικά μοντέλα. <p>Η αφήγηση ως παράσταση</p> <ol style="list-style-type: none">1. Η αφήγηση από έναν αφηγητή ως παράσταση για παιδιά ή για ενήλικες.2. Η δραματοποιημένη αφήγηση από μικρές ομάδες ηθοποιών/ εκπαιδευτικών. <p>Εργαστήρι πάνω σε εφαρμογές αφήγησης</p> <ol style="list-style-type: none">1. Η επιλογή του παραμυθιού.2. Δημιουργία πρωτότυπης ιστορίας.3. Δραματοποίηση.4. Εξάσκηση της φωνής και των λοιπών εκφραστικών μέσων.5. Ανάγνωση, αφήγηση, εναλλαγή αφήγησης και ρόλου.6. Δημιουργική αξιοποίηση θεατρικών τεχνικών/ συμβάσεων.7. Δημιουργική αξιοποίηση σκηνικών στοιχείων (σκηνικά αντικείμενα, στοιχεία κοστουμιού και σκηνικού).8. Αξιοποίηση της μουσικής και της παραγωγής ρυθμού με κρουστά όργανα και ήχων.9. Σύνθεση των πιο πάνω, δοκιμές και παρουσίαση δραματοποιημένης αφήγησης ανά ομάδες.
<p>Βιβλιογραφία:</p>	<p>Αναγνωστόπουλος, Β. Δ. (1997). Η τέχνη και τεχνική του παραμυθιού. Αθήνα: Καστανιώτης</p> <p>Καλδή, Μ. (επιμ.) (2006). Τεχνικές αφήγησης και θεατρική δημιουργία. Υλικό σεμιναρίου. Αθήνα: Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση.</p> <p>Πελασγός, Σ. (2008). Τα μυστικά του παραμυθά: Μαθητεία στην τέχνη της προφορικής λογοτεχνίας και αφήγησης. Αθήνα: Μεταίχμιο.</p>
<p>Εγχειρίδια:</p>	<p>Τσιλιμένη, Τ. Δ. (2001). Αφήγηση και εκπαίδευση: Εισαγωγή στην τέχνη της αφήγησης: Άρθρα και μελετήματα. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο</p>

Συμπληρωματική βιβλιογραφία:	<p>Καπλάνογλου, Μ. (2002). Παραμύθι και αφήγηση στην Ελλάδα. Μια παλιά τέχνη σε μια νέα εποχή: Το παράδειγμα των αφηγητών από τα νησιά του Αιγαίου και από τις προσφυγικές κοινότητες των μικρασιατών Ελλήνων. Αθήνα: Πατάκης.</p> <p>Κουλουμπή-Παπαπετροπούλου, Κ. (επιμ.) (1997). Η τέχνη της αφήγησης. Αθήνα: Πατάκης.</p> <p>Λαμπρέλλη, Λ. (2010). Λόγος εύθραυστος κι αθάνατος. Προσέγγιση στην τέχνη της αφήγησης και στην αθέατη πλευρά των μαγικών παραμυθιών. Αθήνα: Πατάκης.</p> <p>Παπαλιού Ν. (επιμ.) (1996). Άκου μια ιστορία: Η παραδοσιακή τέχνη της προφορικής αφήγησης και η αναβίωσή της στις μέρες μας (μτφ. Ντ. Παπαλιού). Αθήνα: Ακρίτας.</p> <p>Ροντάρι, Τζ. (2003). Γραμματική της φαντασίας. Εισαγωγή στην τέχνη να επινοείς ιστορίες (μτφ. Γιώργος Κασαπίδης). Αθήνα: Μεταίχμιο.</p> <p>Τσιτσλοσπέργκερ, Χ. (1999). Τα παιδιά παίζουν παραμύθια (μτφ. Δ. Παπαδοπούλου). Αθήνα: Πατάκης.</p> <p>Φιλίππου Δ. & Καραντάνα Π. (2010). Ιστορίες για να ονειρεύεσαι... Παιχνίδια για να μεγαλώνεις... Για εμπύχωση βιωματικών ομάδων προσωπικής ανάπτυξης. Αθήνα: Καστανιώτης.</p> <p>Σανταγκοστίνο, Π. (2003). <i>Πώς να διηγούμαστε ένα παραμύθι και να επινοούμε άλλα εκατό</i>, μτφ. Ε. Γεωργιάδου. Αθήνα: Καστανιώτης.</p> <p>Παραμύθια που θα επιλέξουν οι φοιτητές/ φοιτήτριες σε συνεργασία με την καθηγήτρια.</p> <p>Ιστοσελίδα αφηγητή Στέλιου Πελασγού: http://www.storytelling.gr/</p>
Προγραμματισμένες δραστηριότητες και μεθοδολογία:	Διάλεξη, προβολές και ακρόαση οπτικογραφημένης αφήγησης, συζήτηση, συνεργατικές δραστηριότητες, εργαστήρια για τη φωνή, τη θεατρική έκφραση και την αφήγηση, παρακολούθηση ζωντανής αφήγησης / δραματοποιημένης αφήγησης (εφόσον προσφέρεται την περίοδο που διδάσκεται το μάθημα)
Τρόποι και κριτήρια αξιολόγησης:	Συνεχής αξιολόγηση: Συμμετοχή στο μάθημα και σύντομες αφηγήσεις: 20% Ενδιάμεση εξέταση: 20% Τελική εργασία: 60% 1. Δραματοποιημένη αφήγηση σε ομάδες (40%) 2. Γραπτή ατομική γραπτή εργασία (20%)
Γλώσσα διδασκαλίας:	Ελληνική
Πρακτική επαγγελματική άσκηση:	Όχι